06/02/2019

Μητρ.Θεσπιών: “Να γεννήσουμε τον Χριστό στην ψυχή μας”

/ Ενορίες

Με την προσήκουσα ιεροπρέπεια, την άφατη συγκίνηση των πολυπληθών πιστών που συνέρρευσαν για να τιμήσουν την μεγάλη γιορτή του δωδεκάορτου, αλλά και την ανεκλάλητη κατανυκτική ατμόσφαιρα του Μετοχίου, εορτάστηκε την νύκτα της 1-ης Φεβρουαρίου 2019, η κορυφαία εορτή της Χριστιανοσύνης, η Υπαπαντή του Χριστού, στον Ιερό Ναό του Αγίου Φανουρίου Ιλίου – Μετόχι του Βρεφοκομείου Βουλιαγμένης.

Και ακούγονταν μέσα στην σιγαλιά της νύχτας οι ψαλμωδίες της ιεράς λειτουργίας, σαν γλυκύς αγγελικός ύμνος, που «γήτευε» τις ψυχές των πιστών. Κατά την ορθόδοξη παράδοση, με την εορτή της Υπαπαντής του Χριστού, γιορτάζεται η ανάμνηση της έλευσης του Ιησού, στον Ναό των Ιεροσολύμων, αλλά και ο καθαρισμός της Παναγίας, από την λοχεία. Εξάλλου και ετυμολογικά η λέξη υπαπαντή, δηλώνει την προϋπάντηση και στα αγγλικά αποδίδεται από την λέξη candlemas.

Το μείζον αυτό ορθόδοξο γεγονός, αποτυπώνει ο Ευαγγελιστής Λουκάς και καταγράφει ότι έλαβε χώρα σαράντα ημέρες, αφότου γεννήθηκε ο Ιησούς. Δοθέντος ότι ήταν το πρώτο παιδί της οικογένειας, έπρεπε κατά τον μωσαϊκό

νόμο να αφιερωθεί στον Θεό και συνάμα, οι γονείς του Ιωσήφ και Μαρία, να κάνουν σε αυτόν μια μικρή θυσία, ένα ζευγάρι τριγώνια ή περιστέρια. Όπερ και εγένετο. Καθώς μάλιστα οι ευλαβείς γονείς του Χριστού, πήγαν τον κύριο στον ναό των Ιεροσολύμων, τους προϋπάντησε ο υπερήλικας Συμεών, ο οποίος παίρνοντας τον Ιησού στην αγκαλιά του, έλαβε την φώτιση του Αγίου Πνεύματος.

Κατά την βυζαντινή περίοδο, το γεγονός της Υπαπαντής του Ιησού, εορτάζονταν σαν μικρή εορτή στις 14 Φεβρουαρίου, πάραυτα ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός, της αναβάθμισε το κύρος και την κατέστησε δεσποτική το 542, θεσμοθετώντας την εορτή της στις 2 Φεβρουαρίου και ευχαριστώντας έτσι την θεία δύναμη, για την βοήθεια που είχε ζητήσει – σε έναν λοιμό της αυτοκρατορίας – και είχε από τον μεγαλοδύναμο Θεό λάβει. Στις μέρες μας μόνον η εκκλησία της Αρμενίας εορτάζει την Υπαπαντή στις 14 Φεβρουαρίου, ενώ στις 15 Φεβρουαρίου, τιμάται η Υπαπαντή του Κυρίου, από τους «παλαιοημερολογίτες».

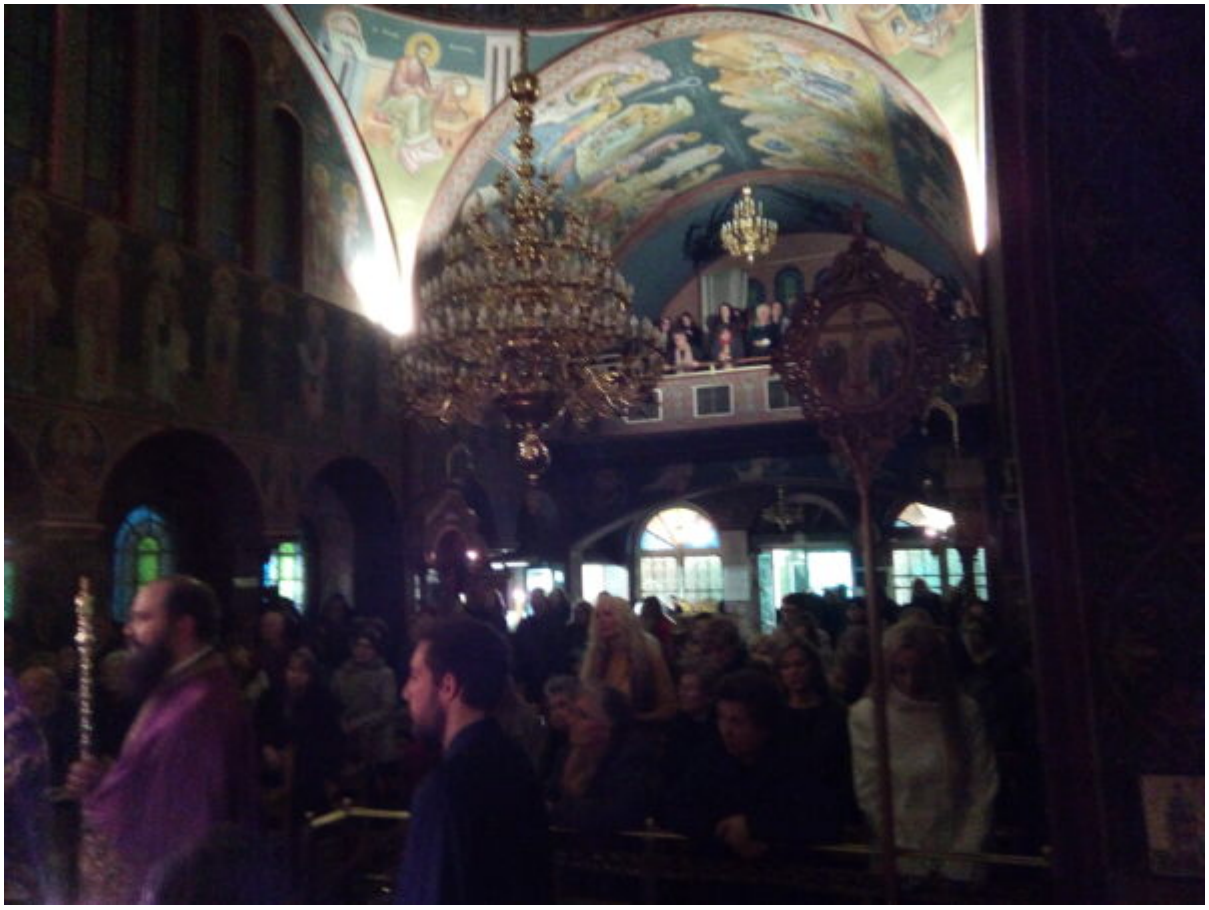

Στο πανέμορφο και καλλιμάρμαρο μετόχι έτσι του Αγίου Φανουρίου Ιλίου, συνέρρευσε πλήθος κόσμου, για να εορτάσει την υπαπαντή του κυρίου μας. Της πανηγυρικής λειτουργίας, χοροστάτησε ο σεπτός Επίσκοπος της πάλαια ποτέ Διαλαμψάσης Μητρόπολης Θεσπιών κ.κ. Συμεών, που έχει την υπερτάτη ηθική τιμή να είναι και Πρωτοσύγκελος της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, συγχοροστατούντων των ευλαβών ιερέων του ναού, πατέρων κ.κ. Νικόλαου Βλαβιανού (προϊσταμένου του ναού) και Χρήστου Βλάχου, πνευματικού, εξομολόγου του ναού. Και διάστικτος από ηθική έξαρση και κατάνυξη, στην πρωτόφαντη αυτή ηθική ατμόσφαιρα, ο χριστεπώνυμος λαός της ενορίας, ευλογούσε τον κύριο για την ταπεινή και ευλαβική προϋπάντησή του στο ναό των Ιεροσολύμων, που καταδεικνύει εν άλλοις, ότι ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, δεν ήλθε να παύσει τον Μωσαϊκό νόμο, όπως οι υποκριτές Γραμματείς και Φαρισαίοι τον εγκαλούσαν, αλλά να τον ακεραιώσει ηθικά και να τον τελειοποιήσει.

Με το πέρας της έξοχης αυτής κατανυκτικής λειτουργίας, που μας ανέτεινε ψυχικά στις γκρίζες και άνυδρες πολιτισμικά μέρες μας, ο ηθικά ευγενής Επίσκοπος κ.κ. Συμεών, αφού πρωτίστως διαβίβασε το έμπλεο αγάπης μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, μας κάλεσε να εγκολπωθούμε το θείο μήνυμα της μεγάλης ημέρας της Ορθοδοξίας μας και να

γίνουμε Χριστοτόκοι. Να γεννήσουμε τον Χριστό δηλαδή στην ψυχή μας και να γίνουμε ιμάντες μεταφοράς, του πανανθρώπινου μηνύματος της Αγάπης του. Μιας αγάπης όμως τόνισε ο κ-ος Συμεών – ο εμπνευσμένος αυτός επίσκοπος, που λάμπρύνει με τα ήθος του την ελλαδική εκκλησία – όχι ιδιοτελούς και σκόπιμης, που την υπαγορεύουν συμφέροντα, αλλά άδολης και ανυπόκριτης. Μας ευχήθηκε Χρόνια Πολλά, εκφράζοντας και την ηθική του χαρά, που λειτούργησε στο «σπίτι» του, στον ναό του Αγίου Φανουρίου, στον οποίο ιερουργούσε επι τετραετία και μας υπέμνησε η ταπεινή και σεμνή πορεία του Ιησού, να φωτοδοτεί την ζωή μας ! Ήταν μια ατίμητη φιλοκαλλική εμπειρία, που μας δρόσισε ηθικά, στις δύσκολες μέρες μας.

Κείμενο: Πάνος Ν. Αβραμόπουλος